

De consument is somber, jij ook?

Het gaat economisch voor de wind, zeggen ze. We hebben een hele lage werkloosheid, de economie groeit met 2,5 %. Er is ook geen reden om aan te nemen dat we aan de vooravond van een nieuwe recessie staan. En toch, het kriebelt bij mensen. We zijn erg onrustig met z'n allen. Hoe kan dat toch. Heb jij dat gevoel ook, of heb je het gevoel dat de bomen tot in de hemel groeien?

Nee, dat doen ze niet of nauwelijks. En daar begint ons vertrouwen al te schuren en de somberheid toe te nemen. Ze spreken niet dezelfde taal. Dat komt door hun gebrek aan- echte gemeente- aandacht. Ikea wil met de slogan 'Aandacht maakt alles mooier' laten zien hoeveel aandacht ze aan een product besteden en hoe het tot stand komt. Als managers dat zouden doen met hun medewerkers dan heet dat MBWA (Management by Walking Around).

Een leiderschapsstijl waarbij de manager geregeld aanwezig is op de werkvloer om in informele contacten met medewerkers te horen. Dat moet niet alleen gaan over wat de knelpunten zijn, maar ook over persoonlijke aandacht voor de privésituatie van de werknemer. Het zal niet de eerste manager zijn die, als zijn secretaresse rond koffietijd voor zijn neus staat met een doos gebak vraagt "Oh, lekker wie is er vandaag jarig?" maar dat dan blijkt dat het zijn secretaresse zelf is die haar verjaardag viert.

Als politici eens wat vaker aanschoven bij de gewone burger, kunnen ze horen wat de werkelijke problemen zijn en waarover ze somber zijn. Alleen met de verkiezingstijd komen zij uit hun kooi waar ze enkel politiek zitten te bedrijven om de politiek. Mooie hobby, smijt ook nog wel wat op. Zitten daar strategie te bedenken over de burger, in plaats van samen met de burger. Het lijdende voorwerp wordt niet eens gehoord. Ik zou willen pleiten voor een nieuwe techniek PBWA, Politiek By Walking Around, politiek bedrijven door je oor te luisteren te leggen bij diegene die je vertegenwoordigt. Dus dan draait het even niet alleen om je ego.

Werkgeversvertegenwoordigers als MKB-VNO-NCW die niet eens meer weten wat werken is, alleen maar kunnen 'besturen'. Hebben geen flauw benul van wat de kleine MKB-ers werkelijk bezighoudt. Welke problemen er zich dagelijks voordoen op de werkvloer. En dan verbazing over het feit dat de consument zo onrustig en somber is? Veel mensen herkennen zich niet meer in welke vertegenwoordigers dan ook. We horen ze wel, we zien ze ook, maar we geloven ze niet. Daar word je somber van.

Ik pleit voor meer empathisch leiderschap en meer empathische politiek. En dan hoop ik dat leiders het eens durven om zich kwetsbaar op te stellen. De handen spreekwoordelijk in de lucht te gooien en te roepen: "ik weet het ook even niet, alsjeblieft help mij ermee" Dat is pas sterk leiderschap.

Aandacht voor elkaar, luisteren naar elkaar, dingen doen voor elkaar, elkaar waarderen en respecteren en samen bouwen aan de toekomst. Dat is de basis voor vertrouwen en optimisme. Word je een stuk blijer van.

Wil je beter leidinggeven? Doe een PPS® traject bij www.rutgerboelsma.nl